

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра романської і новогрецької філології та перекладу

Допущено до захисту

«__» _____ року

Завідувач кафедри

_____ *Наталія ФІЛОНЕНКО*

КУРСОВА РОБОТА

з філології на тему:

«ПАУЗИ-ХЕЗИТАЦІЇ»

Студентки групи МЛіт 10-20

Спеціальність 035 Філологія

Спеціалізація 035.052 Романські мови і літератури
(переклад включно), перша – італійська

Освітня програма Італійська мова і література, друга
іноземна мова, переклад

Іванової Марії Олексіївни

Науковий керівник:

к. філол. наук Куранда Віталіна Валентинівна

Чотирибальна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії:

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

Київ 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ПАУЗИ ТА ІНШІ ПРОЯВИ ХЕЗИТАЦІЇ В УСНОМУ СПОНТАННОМУ МОВЛЕННІ.....	7
1.1 Усне мовлення та його основні види	7
1.2 Паузи, їхні функції та типи.....	9
1.2.1 Граматичні та семантичні паузи.....	11
1.2.2 Паузи-хезитації.....	14
1.3 Інші прояви хезитації в усному мовленні.....	16
Висновки до розділу 1.....	18
РОЗДІЛ 2. ПАУЗИ-ХЕЗИТАЦІЇ В СУЧАСНИХ ЗАСОБАХ ВІРТУАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ (ВІДЕОБЛОГ).....	20
2.1 Відеоблог. Визначення поняття та його класифікацій.....	20
2.2 Явище пауз-хезитацій під час акту віртуальної комунікації.....	23
2.2.1 Аналіз українського відеоблогу	25
2.2.2 Аналіз італійського відеоблогу	28
Висновки до розділу 2.....	31
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	35

АНОТАЦІЯ

Курсову роботу присвячено дослідженню пауз-хезитації в усному спонтанному мовленні людини.

У роботі продемонстровано прямий зв'язок між емоційним станом людини та виникненням хезитації в її мовленні. Задля досягнення цієї мети було розкрито та проаналізовано поняття мови й мовлення, зокрема його типів: підготовленого та спонтанного. Доведено приналежність останнього до явища імпровізації, враховуючи властиві їм ідентичні ознаки, як-от інстинктивність, адаптивність та оперативність. Було визначено, що дані якості мають певний вплив на внутрішній стан людини, що сприяє виникненню відчуття невпевненості та є ідеальним підґрунтям для появи явища хезитації в мовленні.

Також у роботі нами представлено загальну характеристику поняття «паузи-хезитації» та визначено роль даного явища в мовленні. На відміну від граматичних та семантичних пауз, які вживаються для надання зрозумілості та змістової забарвленості сказаному, хезитаційна пауза використовується з метою подовження часу необхідного для роздумів.

Проаналізовано дане явище в контексті віртуальної комунікації, що дозволило на реальних прикладах продемонструвати причини та наслідки появи хезитації. Для цього ми розкрили поняття відеоблогінгу та його класифікацій, серед яких виділили найголовніший – лайфстайл блог, знімання контенту для котрого не має проблем, через відсутність чітких меж. Влоги можуть бути монологічними або діалогічними, що залежить від тематики відео, а властиві даним видам мовлення ознаки спонтанності, свідчать про наявність в них пауз-хезитації.

Досліджено явища хезитації в українських та італійських відеоблогах, в яких присутні елементи як монологу, так і діалогу.

Ключові слова: спонтанне мовлення, хезитація, паузи-хезитації, віртуальна комунікація, відеоблог, влог, відеоблогер.

ВСТУП

Мовлення людини посідає чільне місце стосовно його значущості в житті суспільства. Це судження є досить справедливим, враховуючи той фактор, що мова, володіючи унікальною властивістю конвертувати думки в слова та речення, вже протягом багатьох віків була та залишається одним із основних засобів комунікації та порозуміння між людьми.

Значну частину повсякденних розмов складає саме непідготовлене (спонтанне) мовлення що використовується у діалогах, монологів, інтерв'ю чи дискусіях. [18] Використовуючи такі форми спілкування, мовець ймовірно може відчувати напругу, хвилювання та невпевненість, що зазвичай позначається на його мові появою у ній пауз, затинань, повторень тощо. Дане явище в лінгвістиці має назву хезитація. Згідно з визначенням Ф.С. Бацевича «Хезитація (грец. *hesitation* – коливання, затинання) – різновид паузи, викликаний обдумуванням можливих варіантів продовження мовлення, пошуком потрібного елемента мовного коду, перебудовою структури повідомлення в процесах вербалізації тощо». [1]

Паузи-хезитації в українській мові досліджували вчені Ф. С. Бацевич [1], Н. С. Валькова [2], Н. С. Вербич [3] та ін. Їхні дослідження показали, що даний вид пауз виникає внаслідок різних аспектів формування усного тексту, як-от пошук наступної відповідної лексичної одиниці, граматичної структури, або саморедагування та має досить важливе значення в мовленні, адже “дає змогу слухачам краще зрозуміти та усвідомити почуте.” [2] [3]

Хезитаційні паузи можуть бути як заповненими так і незаповненими (або тихими). Тихі паузи забезпечують перерву в мовленні й повну відсутність будь яких звуків. Заповнені паузи зазвичай супроводжуються гортанним скрипом або поєднанням сонорних приголосних та голосних звуків у сполучення, що утворюють такі комбінації як «аа», «еє», «емме», «емм» тощо. [13]

З активним розвитком медіакультури на сьогоднішній день соціальні мережі стали потужним інструментом людства й використовуються переважно з метою впливу та поширення певної інформації на велику аудиторію. Популярним засобом віртуальної комунікації на даний момент є відеоблог.

Зазвичай подібний виклад матеріалу відбувається у довільній формі й складається з висловлювань переважно одного комуніката, отже було би досить доречно сприймати таку мовленнєву діяльність саме як монолог, що є одним з проявів спонтанного мовлення. Відповідно, хезитація є досить поширеним явищем і в цій галузі.

Актуальність даного дослідження полягає в тому, що наявність пауз-хезитації в мовленні людини є досить поширеним явищем, яке часом викликає помилкове враження про мовця, що є проблемою, яку варто дослідити та поширити результати для подальшого ознайомлення та вивчення.

Мета: дослідити паузи-хезитації в мовленні людини, використовуючи теоретичний матеріал та відеоресурси для аналізу даного явища. Поставлена задача передбачає вирішення наступних **завдань:**

- здійснити огляд та аналіз спонтанного виду мовлення як прояву імпровізації;
- виявити сутність явища хезитації, його причини та функції;
- дати визначення поняттю «паузи-хезитації» та проаналізувати роль явища в мовленні;
- дослідити паузи-хезитації в контексті віртуальної комунікації.

Об'єкт дослідження: паузи-хезитації в українському та італійському мовленні.

Предмет дослідження: особливості вживання пауз-хезитацій в усному спонтанному мовленні.

Методи дослідження: метод класифікації, спостереження, опису та гіпотетико-дедуктивний метод.

Апробація здійснювалася на одній Всеукраїнській студентській науково-практичній конференції «Полілог мов і культур в освітньо-науковому просторі» (Київ, 2023р).

Структура роботи : Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел (30 найменувань, із них 9 - іноземними мовами). Повний обсяг тексту курсової роботи складає 37 сторінок, основний зміст викладено на 29 сторінках.

У вступі обґрунтовано вибір теми, висвітлено її актуальність, визначено мету та завдання дослідження.

У першому розділі «Паузи та інші прояви хезитації в усному спонтанному мовленні» розкривається та аналізується поняття мови, мовлення та його типів, зокрема спонтанного, як прояву імпровізації. Виявлення сутності явища хезитації, його причини та функції, а також визначення поняття «паузи-хезитації» та його ролі в мовленні.

У другому розділі «Паузи-хезитації в сучасних засобах віртуальної комунікації (відеоблог)» було здійснено практичне дослідження, яке полягало в дослідженні пауз-хезитації в контексті віртуальної комунікації, аналізуючи мовлення відеоблогерів монологічного та діалогічного типів.

РОЗДІЛ 1. ПАУЗИ ТА ІНШІ ПРОЯВИ ХЕЗИТАЦІЇ В УСНОМУ СПОНТАННОМУ МОВЛЕННІ

1.1 Усне мовлення та його основні види

Мова – це особливість, притаманна лише людям. Її унікальність полягає у здатності переносити думки у матеріальний світ шляхом їх конвертування в усний або писемний вигляд. Дана функція носить назву мислетворчої. Окрім неї виділяють також комунікативну, яка за значимістю не поступається першій. [12] Вона відповідає за відтворення акту вербальної та невербальної комунікації за допомогою звукового або ж писемного мовлення.

На відміну від невербальних засобів спілкування, розрізняють підготовлене та непідготовлене (або спонтанне) мовлення. Перший вид вимагає попередніх приготувань, що включають у себе пошук, аналіз та усний виклад опрацьованої інформації. Підготовленими можна вважати будь-які різновиди виступів, як-от конференції, лекції, звіти тощо. [5]

Спонтанне мовлення є більш складною формою спілкування, адже всі дії, починаючи від моменту зародження думки й закінчуючи її формуванням у слова, відбуваються відразу, щойно мовець на інтуїтивному рівні відчув потребу висловитися. Відповідно, даний вид мовлення може існувати як різновид імпровізації через їх ідентичний характер. До його прикладів можна віднести діалогічний та монологічний типи мовлення.

Діалогічне мовлення або діалог – це розмова, яка відбувається за участі двох та більше людей. За структурою, діалогічне мовлення складається з коротких висловлювань з обох сторін, що інакше називаються репліками. Репліка, що використовується на початку розмови є ініціативною. Її основна функція – це привернути увагу потенційного співрозмовника, використовуючи інформацію, яка стане підґрунтям подальшого діалогу. Наступна репліка після ініціативної – реактивна. Це висловлювання-реакція, що є відповіддю на попереднє повідомлення й спонуканням до наступного.

Під час комунікаційного акту кожен з учасників по черзі виступає як слухач і як мовець. Така двостороння взаємодія вимагає швидкої реакції від обох комунікативів, що включає у себе етапи прослуховування, аналізу інформації та кінцевої відповіді, яка обов'язково повинна бути логічно зв'язаною із попереднім повідомленням. [8]

Монологічне мовлення або монолог – це одностороння розмова, висловлювання, яке відбувається за участі лише однієї особи й не вимагає зустрічної реакції на неї. Окрім усного виділяють ще такі типи монологу як письмовий та внутрішній. [10].

Письмове мовлення є різновидом монологу, яке здійснюється через написання письмових знаків та символів. Такий спосіб викладу думок відбувається безпосередньо без участі співрозмовника, що на відміну від усного мовлення виключає можливість в режимі реального часу коментувати або реагувати іншим чином на інформацію. Письмове мовлення вимагає безпомилковості, а тому є важливим застосування на практиці знань, що допоможуть уникнути протилежного. Такий підхід свідчить про характер письмового мовлення як підготовленого типу мовлення. [10].

Внутрішнє мовлення є протилежним зовнішньому, й на відміну від другого, направлене не на співрозмовника (або слухача), а на його «автора». Це думки, які не озвучуються в голос, але промовляються «в себе». Дана особливість використовується людиною з метою планування висловлення, яке може бути застосованим далі у розмові. Швидкість зародження та відтворення внутрішнього монологу в зовнішньому мовленні може сильно відрізнитися, адже під час акту першого, людський мозок на підсвідомому рівні здатний за мить опрацювати велику кількість інформації, вже закладену в нього через досвід, через що ми не потребуємо чітких роз'яснень і тлумачень для продовження думки. Проте під час її відтворення, людина в більшості випадків не здатна чітко слідувати ході власних думок і саме тоді вони набувають в її очах хаотичного й

неструктурованого вигляду. Подібні ускладнення вимагають додаткового часу для їх усунення, через повторне формулювання думки вже усним або письмовим шляхом. (Дана якість внутрішнього монологу вказує на його приналежність до спонтанного типу мовлення). [10]

Зазвичай монолог відносять до підготовленого виду мовлення, проте водночас він може існувати як один із проявів спонтанного. Прикладами непідготовленого монологічного мовлення виступають перекази, описи та розповіді. Їх структура дещо відрізняється від підготовленої, що проявляється через такі якості текстів як-от характер, мета і форма повідомлення. Дані зміни зумовлені відсутністю заготовлених фрагментів, які дозволяють мовцеві концентруватися на будь-чому, однак не на сутності й правильному формулюванні сказаного. Тепер місце ідеального та автоматизованого займає неідеальне та інтуїтивне, що точно характеризує спонтанне усне мовлення як таке.

Отже, мовлення – це унікальна властивість людини переносити думки в матеріальний світ шляхом їх конвертування в усний або писемний вигляд. Те, який вигляд матиме остаточний мовний варіант залежить від багатьох чинників, зокрема стану підготовленості мовця до акту комунікації. Непідготовлене, або спонтанне мовлення є одним із проявів інтуїції, якості характерні якій, можливо розгледіти в мовленні діалогічного та монологічного характерів.

1.2 Паузи, їхні функції та типи

Під час усного викладу матеріалу, слухачами здійснюється відносна оцінка почутої словесної інформації, як єдиної важливої. Проте не менш інформативну функцію несуть в собі також і паузи, які складають досить значну частку в мовленні людини. Перш за все, пауза є одним із основних компонентів логічної виразності, що вказує на важливість її ролі у створенні інтелектуальних та емоційних зв'язків між оратором та аудиторією. Враховуючи це, варто виділити

три типи пауз, які використовуються з цією метою у комунікативному акті людини.

Перший тип – це вступна пауза або «пауза лідера». Її основною функцією є повне захоплення уваги слухача мовцем, шляхом використання протяжної паузи перед початком його мовлення. Зазвичай така пауза супроводжується встановленням зорового контакту оратора з залом, внаслідок чого утворюється повна (або майже повна) тиша, що свідчить про готовність аудиторії слухати.

Наступний вид паузи – гумористичний. Вона використовується для створення комедійного ефекту й розташовується перед найсмішнішою частиною жарту.

Останньою в списку є пауза для роздумів. Її доречно застосовувати після основного викладу матеріалу або поставленого запитання. Таким чином, слухачі матимуть час для осмислення сказаного. [15]

З лінгвістичної точки зору пауза – це «...короткий відрізок часу, протягом якого звук або дія призупиняються до наступної їх активізації.» [14]. Вираз «короткий відрізок часу» є досить обширним, тому варто зазначити більш точну тривалість пауз:

- Короткі – 1 сек.;
- Середні – 2 сек.;
- Довгі – 3 сек. [9]

Короткі й середні паузи використані в кінці сказаного речення можуть свідчити про емоційну збудженість оратора, що зазвичай прослідковується у спробах переконати або запевнити в чомусь аудиторію. Довгі паузи використовуються переважно з метою підкреслити важливість повідомлення, або акцентування уваги слухача до наступної частини промови.

Окрім продовжуваності паузи, важливу роль також грає частота її використання. На перший погляд, велика кількість зупинок у мовленні за нетривалий проміжок часу може сприйматися слухачем як щось негативне, як-от

недостатні знання людини щодо обговорюваної теми. Проте згідно з висловленням професора Голдмана-Ейслера, часте використання пауз може свідчити про застосування мовцем нової, абсолютно незвичної йому моделі мовлення з певними змінами в її структурі, що вимагає більшого часу для перефразування й формулювання кожного речення. [16] Такі дії можна вважати творчими, адже спікер відходить від звичних йому мовленнєвих форм й застосовує додаткові методи для досягнення запланованої ним мети. Цей спосіб може використовуватися для більш детального пояснення нового матеріалу, що є незрозумілим публіці.

Отже, інформаційна цінність розмови не повинна обмежуватися лише словесним викладом матеріалу, але й паузами також. Зупинка в мовленні в залежності від її довжини, частоти та місцезнаходження містить у собі допоміжний матеріал, який прочитується співрозмовником та надає йому глибоке розуміння сказаного.

1.2.1 Граматичні та семантичні паузи

Відповідно до багатьох факторів, як-от місце, час або обставини в яких здійснюється певне висловлювання, паузи поділяються на граматичні й семантичні.

Граматичні паузи – це паузи, основною функцією яких є поділ мовленнєвого потоку на різні за довжиною частини, для отримання в результаті логічно збудованої синтаксичної форми. Дані паузи вважаються семантично нейтральними, «...оскільки вони не маркують частини усього тексту семантично або стилістично». [3] В письмовій формі вони позначаються знаками пунктуації.

Знаки пунктуації, або розділові знаки – це частина графічної системи мови, умовно прийняті за позначення, які допомагають читачеві сприймати зміст написаного. Пунктуація – це наука про використання розділових знаків на письмі, що переважно включає правила їх уживання. Основним принципом

української пунктуації є логіко-граматичний, або синтаксично-смісловий (внутрішній), який забезпечує синтаксичну (граматичну) і логічну (сміслову) організацію висловлювання на письмі. Даний принцип виявляється в тому, що розділові знаки ставляться на межі речень або самостійних чи відокремлених частин складного і простого речень. Водночас правила пунктуації діють за інтонаційним або ритмомелодійним (зовнішнім) принципом, у випадку використання якого інтонацією визначається розділовий знак. За функціями розрізняють віддільні та видільні розділові знаки. Перші, відповідно до своєї назви, відділяють одну частину речення від іншої, а другі виділяють його певні частини. До віддільних належать такі знаки пунктуації як **крапка, кома, тире, знак питання, знак оклику, крапка з комою, двокрапка, три крапки**. Видільними вважаються **дужки й лапки**, а також парне використання **коми та тире**. [4]

Найбільш поширеною серед віддільних знаків є кома, що застосовується для виділення зворотів, переривання ходу думки й відокремлення частини речення, тим самим пояснюючи зв'язок між ними. В усному мовленні на її місці зазвичай робиться пауза.

Крапка ставиться в кінці речень, переважно розповідного типу.

Тире використовується при наявності в реченні зіставлення. На його місці мовець робить невелику вичікувальну паузу з підвищенням інтонації в кінці.

Знаки питання та оклику ставлять в кінці речення після вигуків та питань.

Крапка з комою ставиться між кількома поширеними реченнями, особливо якщо вони насичені іншими розділовими знаками. Супроводжується подовженою паузою.

Наступний розділовий знак – двокрапка. Вона ставиться після головного речення, друга частина якого пояснює зміст першого, або у випадку переліку певних елементів зазначених у тексті. Перед двокрапкою, як правило, інтонація

підвищується, на її місці робиться невелика вичікувальна пауза, і після неї слова промовляються звичайним тоном.

Три крапки, або інакше кажучи, багатокрапка, яка в письмовому мовленні свідчить про схвильованість або паузу перед важливим повідомленням.

Дужки виділяють несуттєву частину речення, що зазвичай використовується для уточнення інформації. Частина, охоплена з обох боків дужками, вимовляється з пониженою інтонацією.

Лапки використовуються для виділення цитат або прямої мови в тексті.

Проте в усному мовленні паузація на місці розділових знаків інколи може бути не дотриманою. Однією з головних причин цього є надання оратору обмеженого часу для висловлення власних думок, що зрештою спричиняє поспіх. У такому випадку певні граматичні паузи можуть бути вилучені мовцем самостійно задля полегшення сприйняття слухачем усного тексту.

Семантичні паузи (або емпатичні) виконують в тексті здебільшого емоційну функцію. Це можна пояснити прямою залежністю даного типу пауз із психологічним станом мовця. Зв'язок між людськими почуттями й емоціями надає промові певного змістового забарвлення, добирає відповідні інтонаційні відтінки, що зрештою впливає на рівень виразності тексту. З огляду на способи використання паузації в промові, мовлення жінок вважається більш емоційним на відміну від чоловіків. В той час як чоловіки використовують лише одну паузу, зазвичай перед важливою частиною повідомлення для позначення її значущості, жінки з такою ж метою послуговуються аж двома: до і після виділеного елемента мовлення. [3]

В порівнянні з граматичною паузою, котра відповідає за логічне членування речення, що допомагає розумінню його змісту, семантична надає йому певного забарвлення, що неабияк впливає на передавання й сприймання його підтексту.

1.2.2 Паузи-хезитації

Іноді зупинки в мовленні можуть виникати не з граматичних або естетичних причин, а через внутрішню напругу комуніканта, що прямо пов'язана з відчуттям невпевненості та хвилюваннями. Згідно з характером даний вид пауз отримав назву хезитація. Згідно з визначенням Ф. С. Бацевича «Хезитація (грец. hesitation – коливання, затинання) – різновид паузи, викликаний обдумуванням можливих варіантів продовження мовлення, пошуком потрібного елемента мовного коду, перебудовою структури повідомлення в процесах вербалізації тощо». [1]

Мовці можуть вагатися з різних причин, наприклад, щоб підібрати слова, впорядкувати свої думки або спланувати, що вони скажуть далі. На це також мають вплив такі фактори, як складність обговорюваної теми, мова спілкування, рівень відносин співрозмовників один з одним або наявність відволікаючих чинників поруч з ними.

В комунікативному процесі може зустрічатися два види пауз: заповнені та незаповнені.

Заповнені паузи – це зупинки в мовленні людини, що зазвичай супроводжуються характерним звуковим наповненням, як-от гортанний скрип або фонічні комбінації «еє» «аа» «емм» «емме», тощо. Їх поява в мові свідчить про незавершеність сказаного оратором та його бажання продовжити думку, що допомагає слухачеві утримувати увагу на обговорюваному.

Незаповнені (або тихі) паузи є повністю протилежними заповненим, адже вони не містять жодних звуків або слів узагалі. Використання тихих пауз в мовленні може дещо негативно вплинути на зосередженості комуніката, бо може скластися враження, що оратор завершив думку, коли насправді це не є так. Однак подібна реакція залежить не лише від самого факту мовчання, але й від його довжини. З її допомогою слухачем підсвідомо зчитується певна інформація, що може скласти як позитивну думку про оратора, так і негативну. Згідно з

дослідженням, проведеним студентами католицького університету Фу Джен, в залежності від тривалості паузи можливо віднайти її першопричину. Наприклад, короткі паузи довжиною від 1 до 3 секунд часто використовуються мовцями просто за звичкою або для налаштування себе та інших на спокійну, помірну розмову. В той час як довгі, що продовжуються від 4 до 8 секунд, переважно стосуються промов, в яких оратор не ознайомлений (або погано ознайомлений) і темою розповіді або не може дібрати потрібних слів для її продовження. [18] Взагалі існує безліч причин спонтанного виникнення пауз-хезитацій в мовленні людини, що пояснюється як фізіологічними так і психологічними процесами людини.

Однією з них є потреба в диханні. Дана необхідність не лише забезпечує легеням повітря, для фактичного існування людини, але також дає можливість спілкуватися, вивільняючись з них. Для поновлення запасів повітря в легенях, потрібно зробити недовгу паузу, після чого можна буде продовжити розмову. [13]

Наступною причиною використання хезитаційної паузи є надання можливості слухачу проаналізувати почуте. Іноді під час розмови можуть виникати певні зовнішні фактори, що відволікатимуть співрозмовників. У таких випадках мовець може зупинитися й таким чином, співбесідник матиме час щоб прийти в себе та обдумати отриману інформацію.

Останньою причиною вважається бажання оратора визначити те, що йому варто говорити, а що ні, а також сформулювати послідовність відтворення ходу власних думок. В спонтанному мовленні це є досить частим явищем, адже в такі моменти мовець має швидко сформулювати відповідь, заздалегідь врахувавши можливі реакції на підібрані ним слова.

Хезитаційні паузи чинять великий вплив на розмову в цілому, тому варто вміти контролювати їх частоту та тривалість використання, аби не втратити увагу слухачів.

Таким чином, розуміючи функцію та причини виникнення пауз-хезитацій, співрозмовники за необхідності можуть використати їх переваги в своєму мовленні, для досягнення певних комунікаційних цілей.

1.3 Інші прояви хезитації в усному мовленні

Хезитація не обмежується лише паузами, але також проявляється через елементи, які досить часто зустрічаються у спонтанному мовленні, такі як повторення, уточнення або переривання.

Повторення – це поширена форма вагання, яка виникає, коли мовець повторює свої слова, щоб виграти час на роздуми або показати невпевненість. Повторення може відбуватися на різних рівнях мови, починаючи від звуків до дискурсу. На рівні звуків повтор може відбуватися у формі фонетичного або фонематичного повтору. Наприклад, мовець може повторювати звук або склад, як "мм... не знаю". На рівні слова повтор може відбуватися у формі лексичного повтору, коли мовець повторює слово або фразу, як "*Це дуже-дуже гарно*". На рівні речення повтор може відбуватися у формі синтаксичного повтору, коли мовець повторює структуру речення, як-от: "*Спочатку я **пішла** до лікарні, а потім **пішла** до сестри на обід*". В італійській мові повторення діють за таким самим принципом: «Lavoriamo per costruire **un futuro, un futuro** migliore!» .

Повтор також може використовуватися спеціально, щоб підкреслити певну частину мовлення або вказати цим про зміну теми. У цих випадках повторення не є проявом вагання, а скоріше риторичним прийомом.

Переривання (або фальстарт) – так зазвичай називають зупинку комунікантом власного або чужого мовлення. До нього можна віднести як переривання окремих слів, так і цілих речень. [17] Фальстарту найчастіше трапляються у випадку, коли людина обмовилася, через що різко зупиняється та виправляє себе. Також вона може виникнути під час напруженої розмови, де кілька мовців говорять одночасно та перебивають один одного. В таких випадках, мовець, чию думку перервали, намагається повторити та закінчити її.

Переривання можуть мати різні форми, від часткових до повних. Часткові переривання відбуваються, коли мовець робить паузу посеред речення або фрази, ніби для того, щоб перевести подих або зібратися з думками. Повні переривання відбуваються, коли мовця переривають посеред речення або на півслові, якщо він це робить сам, як-от: "*Виглядає непогано, але...*", або італійською: -“*Verrete? Quando i manghi fioriranno...*” “-*Sorella, gia si chiudono le foglie, trema la prima stella.*»

Переривання можуть також відбуватися, коли один спікер перебиває іншого, щоб отримати слово або заявити про свою домінантність.

Перебивання можуть мати неоднозначний вплив на співрозмовників та розмову в цілому. У деяких випадках переривання може допомогти посприяти розвитку теми й полегшити взаємодію між співрозмовниками. В інших випадках це може бути сприйняте як грубість або як знак неповаги. Перебивання також може порушити хід розмови і зробити складним слідування за її темою.

Уточнення – це примітка, яка надає більш деталізовану інформацію про сказане раніше. Використання уточнень в розмові зумовлене необхідністю пояснити, або зробити текст зрозумілим та легким для сприйняття іншими. Уточнення зазвичай супроводжуються такими словами як: «*тобто*», «*ну*», «*я маю на увазі*», тощо. В італійській мові дані вирази зазвичай замінюють слова: «*cioè*» «*ovvero*» «*in altre parole*» «*per precisare*» «*in sintesi*» ес. Також уточнення може зустрічатися у формі жестів, коли мовець використовує невербальні сигнали, щоб передати зміст.

Як із перериваннями, варто враховувати, що в деяких випадках їх часте вживання може набриднути або навіть заплутати співрозмовника, що матиме негативні наслідки на подальшій розмові.

Отже, хезитаційні прояви в мовленні людини мають вигляд не лише пауз, а також таких елементів к повторення, уточнення та переривання.

Висновки до розділу 1

В першому розділі даної курсової роботи нами було детально розглянуто паузи та інші прояви хезитації в усному спонтанному мовленні. Таким чином було проаналізовано характерні непідготовленому типу мовлення якості, такі як інстинктивність, адаптивність та оперативність, що лише підтверджує факт його належності до форм імпровізації.

До різновидів спонтанного мовлення відносять такі види мовної діяльності, як діалог та монолог, другий з яких має сумнівний характер щодо його належності до родини «спонтанних». Проте нами було доведено протилежне: реалізація внутрішнього монологу в зовнішньому мовленні потребує активування тих самих процесів, що зазвичай використовуються людьми в діалогах, як одному із засобів передачі інформації шляхом мовленнєвої взаємодії з іншими.

Також було визначено функціональну цінність пауз в мовленні. Такі характеристики як тривалість чи частота використання пауз мають велику інформаційну вагу для слухача. Досить важливим є характер паузи, адже в залежності від обраного її типу буде оцінюватися успішність сказаного в розмові, за критерієм зрозумілості та подальшого його сприйняття. Нами було визначено, що граматичні паузи відповідають за поділ речення на частини, надають слухачеві можливість його розуміння на елементарному рівні та слідування за ходом думок мовця. Семантичні паузи надають тому мовленню емоційного забарвлення, що значно спрощує сприйняття усього тексту спірозмовниками.

Було встановлено, що окреме місце займають в мовленні паузи-хезитації, або коливання, використання яких мотивоване внутрішніми переживаннями комуніканта, що можуть бути пов'язані з низкою факторів, як-от спілкування з невідомою людиною, невпевненість, мовний бар'єр, тощо.

Дослідивши паузи-хезитації, ми дійшли висновку, що розрізняють два види таких пауз: заповнені та незаповнені (або тихі). Перші є найбільш

розповсюдженими в будь-якому різновиді спонтанного мовлення, особливо діалогічному. Вони характеризуються наявністю певного звукового наповнення під час зробленої оратором зупинки. Другі, не містять жодного звуку, через що іноді помилково сприймаються не як паузи, але як знак завершення розмови. Окрім пауз, хезитація проявляється також через такі елементи мовлення, як повторення, уточнення або переривання. За повторення вважаються повторення певних лексичних одиниць в мовленні. Ними можуть бути як окремі слова так і речення. Переривання – це різка зупинка мовлення, що робиться самостійно, або ж за участі інших. Зазвичай таке явище можна спостерігати у випадку, коли людина обмовилася, або під час напруженої розмови між комунікатами, що говорять одночасно, перебиваючи один одного. Уточненням є примітка від мовця, що дає слухачеві більш детальну інформацію про сказане, для кращого його розуміння. Неважливо від того, який елемент хезитаційного прояву наявний в мовленні, важливо враховувати, що в деяких випадках їх часте вживання може набриднути або навіть заплутати співрозмовника, що матиме негативні наслідки на подальшій розмові.

РОЗДІЛ 2. ПАУЗИ-ХЕЗИТАЦІЇ В СУЧАСНИХ ЗАСОБАХ ВІРТУАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ (ВІДЕОБЛОГ)

2.1 Відеоблог. Визначення поняття та його класифікацій

Поява та розвиток соціальних мереж повністю змінили та оптимізували способи передачі інформації в Інтернеті. Серед усіх існуючих видів медіа, найбільшої популярності зазнають переважно ті, чий контент складається здебільшого з відео блогового характеру, або інакше кажучи, відеоблогів.

Відеоблог (скорочено влог) – це особистий відеощоденник, контент якого створюється, як правило, його ж автором у форматі відео. [7] Зазвичай, це записи, які можуть містити як навчальний так і розважальний матеріал. Основна ідея відеоблогів полягає у створенні спільноти навколо певної теми чи питання, шляхом встановлення та підтримки контакту з їх глядачами. Таким чином, люди можуть ділитися своїм досвідом, знаннями й думками з великою аудиторією у досить зручний спосіб.

Класифікація відеоблогів відбувається за тематикою, авторством й платформою, яка використовується для створення та розповсюдження відео. Найвідомішим відеохостингом на сьогоднішній день є YouTube, що з 2005 року надає послуги зі створення та розміщення відеоматеріалів. Служба містить як професійні, так і аматорські відеозаписи, у тому числі й відеоблоги, які можуть вестися однією або цілою групою осіб. [6] За авторським складом розрізняють відповідно особисті та колективні влоги. Особистий (або приватний) відеоблог спрямований на демонстрацію життя того, хто його створив. Тому контент може варіюватися від щоденних записів, що документують діяльність автора, до тематичних, що присвячені лише певним темам, як-от мода чи подорожі.

Колективний відеоблог характеризується присутністю у відео не одного, а відразу кількох осіб, що разом працюють над створенням його контенту. Такий вид співпраці також носить назву колаб (з англ. Collab, скорочено від collaboration – спільна діяльність). За тематикою розрізняють такі типи влогів:

1. Лайфстайлблог (Lifestyleblog) – це вільний за форматом влог, що робить огляд на життя блогера в усіх (або майже усіх) його аспектах, показуючи досить рутинні справи автора, такі як, приготування та споживання їжі, покупки речей, зустрічі з друзями та подорожі, що зазвичай супроводжуються коментарями блогера на конкретну тему. У приклад ми навели фрагмент з відео під назвою “VLOG | ПЕРЕЇЗД ДО ПОЛЬЩІ. Мій університет + room tour”. Тут блогерка ділиться моментами з її адаптації до життя та навчання в Польщі, показуючи, де вона живе, навчається, що робить та з ким спілкується: “[...]Так, анпакінг – що я купила: я купила ось таку штуку-у для рече-ей, ось таку-у ложка, не знаю, фігня, ось така тарілка для супа, для дзуппи [...]”. [30] Саме на цьому моменті дівчина коментувала свої покупки необхідні їй для життя в гуртожитку. Як правило, відео такого характеру передбачають їх щоденний запис, протягом певного періоду часу. В більшості випадків це триває тиждень.

2. Бьютіблог (Beautyblog) – це тип блогу, що фокусується на всьому, що пов’язано з темою краси, включаючи догляд за шкірою, волоссям, огляд на косметичні продукти й поради з їх використання та макіяж. Для прикладу ми використали фрагмент з відео “В МЕНЕ БУДЕ СВІЙ БРЕНД КОСМЕТИКИ? | відповідаю на ваші питання та роблю макіяж”, від каналу “This is Stefy: “[...] Додаю трошки консилеру від Тарт / у точки от сюди-и на носик, він трохи затемний для цієї тоналки але-е я вам відповідаю ніхто нічого не помітить[...]”. Тут блогерка робить поетапно собі макіяж, відповідаючи в той же час на запитання від її глядачів. [20]

3. Фешнблог (Fashionblog) – це відеоблог про моду, що може охоплювати безліч тем, такі як одяг й аксесуари, фешн-поради, тренди та огляди на товари: “[...] Наступний тренд просто ідеальний для хендмейдерів, для тих хто любить поробити шось своїми руками. Це кофти, плаття-а, лонгсліви-и чи будь що впринципі, що \ в’язане, мені здається, що більш в’язане гачком ніж просто, так що напевне в’язане гачком[...]” (уривок взято з відео “ТОП 20 ТРЕНДІВ НА

ЛІТО 2023| одяг”, де дівчина розповідає про актуальні літні тренди цього року). [24]

4. Тревелблог (Travelblog) – влог про мандрівки, де блогер ділиться з глядачами власним досвідом, враженнями, порадами стосовно відвіданих місць: “[...]А от вони й в центрі Нової Ушиці -- приміщення-я будівлі колишнього ремісничого училища, а зараз це аграрний технікум від Подільського аграрного університету, який будував також Михайло Патон[...]», -- ці слова належить автору відео під назвою “Втрачений рай Патонів на берегах Дністра”, в якому блогер-мандрівник показує забуті людьми місця, серед яких виявився й колишній маєток Патона. [21]

5. Ігровий блог (Gameblog) – даний вид влогів характеризується записом ігрового процесу автора, що зазвичай супроводжується його коментарями: “[...]Яка мила гра! Боже, мені аж цікаво-о, що трапилося якщо-о ми пішли на право[...]” (фрагмент взято з відео під назвою “Шикарна УКРАЇНСЬКА візуальна новела! Ghost Delivery – ОГЛЯД і проходження!”, де дівчина проходить гру від українських виробників). [25]

6. Здоров’я-блог або Блог про здоров’я (Healthblog) – влоги на тему здоров’я включають у себе поради, рецепти, фітнес-вправи – все, що може допомогти людині покращити свій фізичний стан. Наступний уривок належить авторці каналу Uliana Kuntii, узятий з відео “Я не вживала солодощі та цукор 30 днів. Як це змінило моє життя || Uliana K”: “[...]Перший тиждень експерименту розпочався з того що я перестала додавати цукор у свій чай: насправді е-е це було спершу незвично, я би сказала навіть гидко, але буквально через декілька днів я до цього абсолютно звикла і навіть зараз не уявляю як це пити підсолоджений чай[...]”. Тут дівчина ділиться результатами внаслідок відмовляння від цукру в будь-якому вигляді протягом цілого місяця. [26]

7. Освітній блог (Educationalblog) – влог, завданням якого ознайомити, пояснити та навчити глядачів певній темі, що переважно стосується науки. Далі

ми використали для прикладу фрагмент з відео науково-популярного характеру під назвою “Як запам’ятати ВСЕ, що читаєш? | 5 НАУКОВИХ ПОРАД, завдяки яким я запам’ятовую прочитане”: “[...]тому що це ніби віра в те, що пам’ять це якась е-е річ, це буквально частина нашого мозку[...]”. Тут блогерка пояснює причини поганого запам’ятовування та ділиться порадами з покращення пам’яті. [27]

Серед усіх видів блогів, лайфстайлблог є провідним за варіативністю власного змісту й тематики блогом. Це пояснюється тим, що властива йому свобода, що походить від відсутності меж у виборі діяльності блогера під час зйомки, дозволяє поєднувати в одному відео відразу декілька типів блогів, як-от елементи бьютіблогу, фешнблогу та блогу про здоров’я.

Те, чи буде переглядатися той чи інший блог, перш за все залежить від інтересів аудиторії, а також від її симпатії до блогера. Під «симпатією» будемо розуміти здатність блогера захопити увагу глядачів та тримати її до кінця відео. Цього можливо досягти за гарної самопрезентації, здатності до комунікації та підтримування контакту з публікою. Оскільки мовлення є одним із найважливіших аспектів у взаємодії автора з аудиторією, варто приділити достатньо уваги для його покращення та увиразнення, використовуючи фрази й вирази, що є звичними для глядачів. Таким чином, вони сприйматимуть відеоблогера за «свого», що позитивно позначиться на їх взаємовідносинах.

Отже, успішність відеоблогу, як одного з потужних інструментів впливу на публіку, цілком залежить від спроможності його автора захопити увагу глядачів, чого можна досягти лише задовольнивши їх соціальні потреби.

2.2 Явище пауз-хезитацій під час акту віртуальної комунікації

Відеоблог та інші види медіа є усними засобами передачі інформації, що ідентифікує їх як інструменти віртуальної комунікації.

Віртуальна комунікація - це використання цифрових засобів, таких як електронна пошта, текстові повідомлення, чати та відеоконференції, для передачі й поширення інформації між людьми, які фізично не перебувають поруч один з одним. [19]

Віртуальна комунікація стала невід'ємною частиною повсякденного спілкування, що дозволило людям з усього світу підтримувати зв'язок на досить великій відстані. Поява новітніх цифрових технологій та соціальних мереж кардинально змінила й вдосконалила спосіб спілкування, зробивши його набагато простішим та зручнішим. Даний вид комунікації відіграє ключову роль і в контексті відеоблогінгу. Це стосується не лише передачі певної інформації, але й також у побудові стосунків між відеоблогером та його глядачами. З цією метою блогери часто спілкуються зі своєю аудиторією через коментарі або інші соціальні мережі, реагуючи на відгуки або відповідаючи на запитання, що сприяє формуванню почуття спільноти. Така взаємодія зближує обидві сторони й вибудовує між ними довірливі відносини.

Більшість відеоблогерів використовують монологічний вид мовлення як провідний, окрім влогів, де переважає діалогічний, що зазвичай є характерним явищем для відео з інтерв'ю, або відповідями на питання від підписників. Проте навіть в діалогічних відео зустрічається монологічне мовлення, як-от в рекламних вставках, або в зверненні до аудиторії відразу після спілкування з співрозмовником.

Враховуючи, що монологічне мовлення має в собі всі ознаки спонтанного, доходимо до висновку, що віртуальній комунікації, так само як і «живій», притаманні всі прояви явища хезитації. В контексті відеоблогінгу паузи-хезитації можуть справляти як позитивне, так і негативне враження на публіку. З одного боку, їх наявність в мовленні мовця робить його більш справжнім та щирим, адже це буде сприйматися як підтвердження того, що блогер не читає підготовлений матеріал, а говорить те що в нього на думці. Це справляє приємне враження на

глядачів, адже помітивши риси неідеальності в блогері, він їм тепер здаватиметься більш доступним і схожим на них, що неабияк впливає на покращення контакту між ними.

Проте з іншого боку, через надмірну кількість пауз в мовленні може скластися враження невпевненості або незнання обговорюваної тематики, що може сильно відволікати глядача від суті повідомлення, яку відеоблогер намагається донести. Також воно робить мову незв'язною на важкою для сприйняття, що створює відштовхуючий ефект.

Загалом, використання пауз-хезитацій у відеоблозі та віртуальному спілкуванні в цілому, може мати як позитивні так і негативні наслідки, що повністю залежить від рівня самоволодіння та впевненості автора. Відеоблогери повинні прагнути до самовдосконалення, аби навчитися усвідомлювати та слідкувати за кількістю вжитих ним хезитаційних елементів, що має прямий вплив на якість їх мовлення і відповідно на реакцію аудиторії.

2.2.1 Аналіз українського відеоблогу

Для того, щоб дослідити вживання хезитаційних пауз в сучасних віртуальних засобах комунікації, ми проаналізували пару україномовних відеоблогів, узятих з платформи YouTube. Далі в роботі будуть наведені уривки з мовлення, де ми розмітили місцезнаходження пауз-хезитацій такими символами: /e/ – заповнена пауза; \ – незаповнена або (тиха) пауза; o-o – подовження голосного, або приголосного. Граматичні паузи позначені в тексті косою рисою –/.

Першим до розгляду було взяте відео української відеоблогерки Луїзи Мілованової, під назвою «Затишний влог | мотивація, боротьба з тривожністю», в якому переважає монологічний тип мовлення:

1. *«Шо я помітила шо спорт дійсно-o \ класно-o дисциплінує тебе \ типу-у / я / все життя-а це спростовувала типу це не та-ак / це індивідуально /*

але / все ж таки особисто /м-м/ в моєму житті це теж працює. / Але дисциплінує в моєму випадку конкретно мені здається саме тому що я випускаю свою агресію під час тренувань / от / і-і / вже в / повсякденних справах в мене-е чисті мізки аби думати / аби планувати / аби робити \ от а всі якісь /ну-у/ свої хвилювання-а і саме от агресію / я випускаю під час тренувань і це мені допомагає \ зосереджуватись \ на протязі \ дня.» [22]

На цьому моменті Луїза ділиться зі своєю аудиторією порадами щодо покращення власної продуктивності та самодисципліни. В цій частині її звернення присутні як паузи, так й інші прояви хезитації. На початку першого речення було виявлено вживання заповнених хезитаційних пауз в словах «дійсно-о» та «класно-о», що перш за все вказує на неповну сформованість думки, що вимагає певного часу для її продовження. Як результат, дівчина зробила паузу в своєму мовленні для обдумування того, що сказати наступним, а цей проміжок вона заповнила звуком попередньо сказаного слова. Така протяжність останніх звуків в лексичних одиницях, створює враження незавершеності їх вимовляння, що дозволяє утримати увагу публіки й виграти кілька секунд на осмислення. Ідентичне пояснення має вживання Луїзою пауз в словах «типу-у» «життя-а» «та-ак» «мене-е» «хвилювання-а» «ну-у» та заповнюючих звуків «м-м» та «і-і». Тихі паузи в мовленні дівчини були використані як зупинки для дихання, окрім тієї, що знаходиться після слів «...класно-о дисциплінує тебе | ...». Дана пауза відрізняється від попередніх відсутністю шуму, який виникає внаслідок вдихання людиною повітря під час розмови. Також в момент її вживання інтонація голосу блогерки знизилася, що надає глядачеві усвідомлення закінченості речення, хоча таким воно не є, адже має продовження. Відповідно дана зупинка в мовленні була необхідна дівчині для пошуку ідей необхідних для розкриття та продовження думки.

Серед інших проявів хезитації в мові дівчини визначаємо також повторення та уточнення. На початку першого речення є повторення слова «шо», яке нині

вважається фонетичним варіантом слова «що»: «**Шо** я помітила, **шо** спорт...», та яким Луїза скористалася з метою виграти трохи часу для подальших роздумів. Також кілька разів було вжито широко розповсюджений розмовний вираз «типу»: ... **типу-у** / я / *все життя-а це спростовувала **типу** це не та-ак / це індивідуально...*». Його використання можна пояснити бажанням блогерки таким чином позначити перехід до уточнення попередньо сказаної фрази.

Наступним ми розглянули влог в якому переважає діалогічне мовлення, з каналу Katya Svoya, під назвою «Київ, що ти носиш? Стріт стайл та українські бренди. Kyiv street style». [23] Згідно з описом даного каналу, його провідною тематикою є ведення бьюті- та фешнблогів. В обраному для розгляду блозі, блогерка Катерина прогулюючись Києвом шукає стильно одягнутих людей, та розпитує їх про вартість та місце придбання їх речей.

Нижче наведений для прикладу фрагмент з діалогу між авторкою та опитуваною людиною.

Катя (К): — *Як вас звати?*

Юля (Ю): — *Мене звати Юля.*

(К): — *Дуже приємно. Розкажіть будь-ласка, що ви сьогодні вдягли.*

(Ю): — */Е-е/...я сьогодні вдягла Мартенси* (взуття бренду Dr. Martens) /е-е/ штаниці, моє улюблене пальто /і-і/ хустинку моєї бабусі / яку я знайшла і дуже щаслива / що вона збереглася. Я тепер можу ходити по райончику і збирати всі компліменти цілий день.*

(К): — *А звідки пальто?*

(Ю): — */Е-е/... пальто-о й-я на- це Zara я брала її в Zari.*

Протягом їхнього спілкування найбільшу кількість хезитацій було знайдено в мовленні саме опитуваної Юлі. Але цьому є пояснення: репліки блогерки короткі й однотипні, враховуючи що Юля була не єдиною опитуваною в той день, яка на відміну від Каті не мала підготовлених зарання відповідей, на створення яких необхідно трохи часу щоб подумати.

Відповідаючи на прохання блогерки розказати про те, в що вона одягнена, дівчина вжила декілька заповнених пауз-хезитацій, такі як «е-е» та «і-і»: «*/E-e/...я сьогодні вдягла Мартенсі* (взуття від бренду Dr. Martens) /e-e/ штанці, моє улюблене пальто /i-i/ хустинку моєї бабусі,».* Юля зробила на початку паузу ймовірно для того, щоб зібратися з думками та проаналізувати почуте питання, аби дати якомога точнішу відповідь. Далі в цьому ж реченні дана пауза може вказувати на те, що дівчина намагалася пригадати елементи присутнього на ній одягу. Також в її мовленні були помічені й інші види хезитації як от переривання та повторення. В реченні «*/E-e/... пальто-о й-я на- це Zara, я брала її в Zari.»*, можна помітити як одна думка різко замінюється іншою, через що утворилося таке переривання. Ймовірно, що вона хотіла сказати: «я навіть не знаю (або не пам'ятаю)...», проте згадала й попередня думка була вже не актуальною.

Отже, серед усіх знайдених проявів хезитації в мовленні українською, паузи як-от «е-е», «і-і» та «м-м» є найпоширенішим її типом, адже зустрічаються доволі часто, незалежно від того, чи мовлення є монологічним або діалогічним.

2.2.2 Аналіз італійського відеоблогу

Для дослідження використання пауз-хезитацій в італійських відеоблогах, ми проаналізували два відеоролика також знайдених на платформі YouTube, перший з яких належить італійській блогерці Еммі Мецадрі Хансен, ім'я якої також відповідає назві її каналу.

Для прикладу ми використали фрагмент з її відео під назвою «*La fine del mio stage in L'Oreal | week in my life*», який наведений нижче:

“...E stranissimo / non /emm/ non riesco ancora a concepire l'idea /che la settimana prossima non / avro piu questa routine / ogni mattina / deve andare in ufficio / prendere il mio cappuccino al bar dell'ufficio /emm/ salutare tutti / non so/ il team / il pranzo immensa / /emm/ non lo so è proprio strano uscire da questa routine che ho avuto per sei mesi /emm/ cosi fissa letteralmente di ogni giorno...”. [29]

Тут відеоблогерка ділиться власними думками й відчуттями щодо її останніх днів стажування в компанії l'Oreal, зокрема про те, як їй буде непросто полишати звичне їй місце та призвичаюватися до нового ритму життя. В момент мовлення в голосі дівчини простежується хвилювання. Це є цілком нормальною реакцією на певні зміни в житті будь-якої людини, яка зазвичай виникає не через самі зміни, проте через страх невідомого в майбутньому, а саме до яких наслідків ці зміни можуть привести. На початку її мовлення можна спостерігати явище переривання (/non / non riesco/) в комбінації з вживанням заповненої паузи хезитації (/emm/): “...*E stranissimo / non /emm/ non riesco ancora a concepire l'idea...*”. Використання блогеркою такої хезитаційної конструкції свідчить про ймовірне переосмислення та перебудування запланованого речення. Для цього вона зробила зупинку перед частиною в якій вона не впевнена та надала цій паузі звучання. Хезитаційні паузи /emm/ в частині: “...*ogni mattina / deve andare in ufficio / prendere il mio cappuccino al bar dell'ufficio /emm/ salutare tutti / non so/ il team / il pranzo immensa /emm/ non lo so è proprio strano uscire da questa routine.*”, були вжиті через продумування дівчиною можливих варіантів для внесення до її переліку рутинних речей на місці її роботи. Також в її мові наявні повтори: “...*salutare tutti / non so/ il team / il pranzo immensa / /emm/ non lo so è proprio strano uscire da questa routine che ho avuto per sei mesi...*”. Повторення в даному випадку виконує дві дії: уточнення та маркування зміни теми. Перше (/non so/) дає глядачеві розуміння про те, кого саме мала на увазі блогерка, а друге (/non lo so/) вказує на відсутність нових ідей для включення до попередньо зазначеного списку, через що вона вирішила узагальнити обговорюване підсумками. Вживання останньої паузи /emm/ в реченні: “...*routine che ho avuto per sei mesi /emm/ cosi fissa letteralmente di ogni giorno...*”, могло бути викликаним осмисленням правильності сказаного, а саме зазначення точної кількості відпрацьованих нею місяців, що іноді може бути помилковим. Також блогерка

могла використати цю паузу як затримку уваги аудиторії, поки вона продумуватиме подальше продовження своїй думці.

Для прикладу з проявами хезитації в діалогічному мовленні, ми проаналізували відео під назвою “Intervista in italiano con @TheLinguist | Un poliglota che parla 20 lingue” з каналу Impara l’italiano con Vaporetto Italiano, де відбувся діалог між його власником Франческо та запрошеним гостем – Стівом Кауфманном, відомим як людина-поліглот. Після короткого вступу блогер вітається:

Франческо (Ф): – Ciao Steve! Grazie per essere qui / per me è un grande / grande onore / averti qui sul mio canale.

Стів (С): – No / non è una-un onore / è un onore per me / perchè /pe-me-me-mi piace molto parlare in italiano /e/ /e/ poiche non parlo /e/ spesso /e/ in italiano ho dimenticato molto ma / questo non è importante /e/ è piu importante /e/ per poter comunicare.” [28]

Варто зазначити, що італійська мова для Стіва Кауфманна не є рідною і його мовлення містить усі можливі цьому показники. Перш за все, наявні в ньому паузи хезитації як-от /e/ вживаються чоловіком не лише для формулювання подальшої відповіді, однак також для її перекладу з мови, рідної для чоловіка на італійську. В більшості випадків люди, які спілкуються іноземною мовою, вживають паузи-хезитації, коли намагаються згадати переклад слова, або підібрати найбільш доречне, відповідно до ситуації. Окрім пауз тут зустрічаються також переривання /una-un/ re-me-me-mi riase/. Їх поява ймовірно зумовлена самовиправленнями, мотивовані бажанням мовця відкорегувати неправильно сказані слова.

Отже, найпоширенішими типами хезитації в італійській мові також є заповнені паузи як-от /e/ та /emm/, частота та кількість вживання яких разом з іншими видами коливання може значно відрізнитися в залежності від рівня знання мови.

Висновки до розділу 2

В другій частині даної курсової роботи нами було розкрито поняття відеоблогінгу як одного із найпопулярніших та найзручніших способів поширення інформації будь-якого типу за допомогою відео. Як правило, блогери записують та викладають в мережу власні відеощоденники на обрану ними тематику, з метою зібрати навколо себе однодумців, які згодом переростають в одне ціле – спільноту.

За основу була взята класифікація відеоблогів за їх тематикою, авторським складом та платформою, на якій зберігається запис. На даний час хостинговий сервіс YouTube займає провідне місце серед інших медіа та надає послуги з створення та розміщення відеоматеріалів. За авторством виділяють особистий та колективний відеоблоги, головною різницею між якими є кількість осіб, які працюють над створенням контенту. Зазвичай контент робиться з урахуванням тематики влогу. Проаналізувавши нами було згруповано такі види відеоблогів як лайфстайл, бьюті, фешнблог, тревелблог, ігровий, блог про здоров'я та освіту. Серед усіх зазначених типів, лайфстайл блог вважається найбільш вільним, без чітко встановлених меж у виборі діяльності блогера під час запису відео.

Доведено, що успішність відеоблогу, яка включає у себе кількість переглядів та активність з боку глядачів (коментарії, «вподобайки»), цілком залежить від уміння блогера зацікавити аудиторію не лише контентом, а й собою (самопрезентація, комунікація, контакт). Враховано, необхідність розуміти соціальні потреби потенційних глядачів та вміти задовольняти їх для плідної взаємодії, що з боку блогера означає продукування контенту, а публіки – реакції на нього.

Досліджено, що віртуальна комунікація, як спосіб дистанційного спілкування через гаджети та програми, є провідною в сфері відеоблогінгу. Вона є основним інструментом в створенні та поліпшенні зв'язків між блогером та аудиторією, що проявляється під час написання коментарів або відповідей на

часті запитання, що цікавлять публіку. В більшості випадків блогери використовують монологічний вид мовлення у своїх відео, окрім тих, де переважає діалогічний, як-от в влоггах з інтерв'ю, або будь-яких інших, де існує двостороння комунікація. Оскільки монологічне мовлення є підвидом спонтанного то йому так само є властивими прояви хезитації. Наявність пауз-хезитації в мові блогера може справити неоднозначне враження на публіку. З одного боку, вони роблять мовлення простим та щирим, що викликатиме відчуття довіри до блогера, з іншого, їх велика кількість може викликати сумнів щодо обізнаності автора в обговорюваній темі та ускладнити сприймання інформації глядачем.

В наведених у прикладах відеоблогів українською та італійською мовами було визначено паузи-хезитації як найчастішого явища в спонтанному (монологічному та діалогічному відповідно) мовленні порівняно з іншими хезитаційними проявами, до яких належить повторення, переривання та уточнення. Зазначено, що паузи-хезитації використані перед початком основного викладу матеріалу є характерною ознакою саме для діалогічного мовлення, що свідчить про необхідність зупинки для аналізу попередньої репліки та продукування наступної.

Отже, вживання пауз-хезитації перш за все пояснюється внутрішнім станом мовця, що залежить переважно від умов в яких він знаходиться (рівень знання мови, відносини з співрозмовником), а також елементарною потребою людини подумати перед тим як щось сказати.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Людське мовлення – це єдина унікальна система, яка слугує людям, забезпечуючи їх можливостями комунікації та порозуміння між собою. Дана форма мовленнєвої взаємодії вважається спонтанною, а належний їй інтуїтивний характер, вказує на спонтанний вид мовлення як на прояв імпровізації, що й слід було довести. Зазвичай воно існує в двох типах мовлення: діалогічному та монологічному. За основу для подальшого аналізу було взято наступні твердження, діалог – це розмова, яка зазвичай відбувається за участі двох, або більше людей і складається з їх реплік, які вимагають миттєвої реакції у відповідь. Монолог – це висловлювання, що відбувається за участі лише однієї особи. Його прикладами виступають оповіді, перекази, описи та розповіді. Їх особливість полягає у відсутності заготовлених фрагментів, що дозволяє мовцеві відволіктися від сутності обговорюваного матеріалу та його правильності, а сфокусуватися на чомусь зовсім іншому. Тепер місце ідеального та автоматизованого займає неідеальне та інтуїтивне, що є точною характеристикою спонтанного усного мовлення.

Інформаційна цінність розмови не повинна обмежуватися лише словами, але й зупинками в мовленні також. Паузи в залежності від їх довжини, частоти та місцезнаходження мають велике значення для засвоювання почутого та його розуміння. Розрізняють три основних види пауз: граматичні, семантичні й хезитаційні. Граматична пауза відповідає за створення базової структури речення, якій надає емоційного та змістового забарвлення семантична. Пауза-хезитації – це зупинка в мовленні, спричинена внутрішньою напругою та переживаннями мовця. Хвилювання можуть бути пов'язаними з низкою факторів, як-от спілкування з невідомою людиною, невпевненість, мовний бар'єр, тощо. Розрізняють два види хезитаційних пауз: заповнену та незаповнену (або тиху). Перші є найбільш розповсюдженими в діалогічному типі мовлення й характеризуються наявністю певного звукового наповнення під час зупинки в

мовленні, другі ж не містять жодного звуку. Окрім пауз, хезитація може проявлятися також через повторення, уточнення та переривання слів. Важливо враховувати, що надмірне вживання будь-якого з вище зазначених елементів може завадити розумінню обговорюваної теми співрозмовником.

Вживання хезитації можливе не лише в реальному мовленні, але й у віртуальному. Можливості дистанційної комунікації, які надають людству сучасні технології та потужно розвинуті медіа, посприяли популяризації відеоблогінгу, що є однією з форм передачі інформації за допомогою відео. Формат відеощоденника передбачає коментування подій, які відбуваються з його автором, що вказує на переважання монологічного мовлення у відео. Однак є випадки появи діалогічного, як-от у відео з інтерв'ю. Порівнюючи частоту появи різних хезитаційних елементів в монологічних та діалогічних відеоблогах, найбільш поширеним виявилось вживання саме заповнених пауз-хезитації. Їх виникнення перш за все пов'язане з осмисленням та формулюванням подальшої думки, що є найчастішою причиною хезитації, а також факт спілкування нерідною мовою, що вимагає більше часу для пригадування та перекладу лексичних одиниць. Також важливо підкреслити, що вживання пауз-хезитації на початку репліки властиве переважно діалогічному типу мовленню, що відбувається через аналіз попередньо сказаної співрозмовником фрази. У випадку з монологічним мовленням такого не спостерігається, адже тут мовець вже ознайомлений з темою та питаннями, які він хотів би винести на обговорення, що дещо «притуплює» відчуття неочікуваності.

Отже, паузи-хезитації є основною ознакою спонтанного мовлення, вживання яких безпосередньо пов'язане з впливом зовнішніх факторів на стан мовця, а також його потреба в додатковому часі, необхідного для роздумів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бацевич Ф. (2004). Основи комунікативної лінгвістики. Взято з <https://shorturl.at/fjyD3>
2. Валькова Н. (2009). Паузація в публічному виступі. Взято з <http://kulturamovy.univ.kiev.ua/KM/pdfs/Magazine55-56-17.pdf>
3. Вербич Н. (2013). Пауза в науковому мовленні. Взято з <http://surl.li/fvpow>
4. Видільні розділові знаки. Запорізький національний університет. (2002). Взято з <https://moodle.znu.edu.ua/mod/resource/view.php?id=105875>
5. Вікіпедія. (2021) Усне мовлення. Взято з <http://surl.li/gtbcn>
6. Вікіпедія(YouTube). Взято з <https://uk.wikipedia.org/wiki/YouTube>
7. Волощенко Є. (2022). Дискурс відеоблога в структурі інтернет-комунікації. Взято з http://www.aphn-journal.in.ua/archive/52_2022/part_1/21.pdf
8. Діалогічне мовлення. (2022). Взято з <http://nkkep.com/wp-content/uploads/2022/05/P-22-Ukr-mova-05.05-Dialogichne-movlennya.pdf>
9. Засоби логічної виразності читання. Взято з <https://ukrlit.net/article/1099.html>
10. Монологічне мовлення. (2022). Взято з <http://nkkep.com/wp-content/uploads/2022/05/P-22-Ukr-mova-12.05.pdf>
11. Скопенко О. (2021). Мовний блог: «Шо» це суржик чи діалект? Взято з <https://www.bbc.com/ukrainian/features-58993894>
12. Функції мови. Мова і суспільство. Взято з <http://surl.li/fmywy>
13. Aliatus Shofa. (2008). Hesitation pauses in conversational interaction of the English letters and language department's students at the State Islamic University of Malang. Retrieved from <http://etheses.uin-malang.ac.id/4585/1/03320005.pdf>
14. Cambridge dictionary. Meaning of pause in English. Retrieved from <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/pause>

15. Chiara Alzati. (2019). I tipi di pause nel Public Speaking e nel Video Public Speaking. Retrieved from <http://surl.li/gszfs>
16. Donald S. Boomer, Allen T. Dittmann. (1962). Hesitation Pauses and Juncture Pauses in Speech. Retrieved from <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/002383096200500404?journalCode=lasa>
17. Liz. H. Strong. (2018). Oral history transcription style guide. (2018). Retrieved from <http://surl.li/gwrel>
18. Tracy Wang, Brian Peng. Pauses. (1988). Retrieved from http://www.eng.fju.edu.tw/iacd_2000F/linguistics/sample.htm
19. Craig Hyslop (2022). Virtual Communication: An In-Depth Guide (Including Tips & Tools). Retrieved from <https://www.glasscubes.com/virtual-communication/>
20. В МЕНЕ БУДЕ СВІЙ БРЕНД КОСМЕТИКИ? | відповідаю на ваші питання та роблю макіяж. Взято з https://www.youtube.com/watch?v=7rWzRog17rQ&t=225s&ab_channel=ThisisStefy
21. Втрачений рай Патонів на берегах Дністра. Взято з https://www.youtube.com/watch?v=Ibf3mFQkeGA&t=961s&ab_channel=%D0%A5%D0%B0%D1%89%D1%96
22. Затишний влог 2 | мотивація, боротьба з тривожністю. Взято з <http://surl.li/gsksg>
23. Київ, що ти носиш? Стріт стайл та українські бренди. Kyiv street style. Взято з <http://surl.li/gsksr>
24. ТОП 20 ТРЕНДІВ НА ЛІТО 2023 | одяг. Взято з <http://surl.li/gwreh>
25. Шикарна УКРАЇНСЬКА візуальна новела! Ghost Delivery – ОГЛЯД і проходження! Взято з <http://surl.li/gwrev>
26. Я не вживала солодощі та цукор 30 днів. Як це змінило моє життя? || Uliana K. Взято з https://www.youtube.com/watch?v=tpaxU3fyrdA&t=249s&ab_channel=UlianaKuntii

27. Як запам'ятати ВСЕ, що читаєш | 5 НАУКОВИХ ПОРАД , завдяки яким я запам'ятовую прочитане. Взято з https://www.youtube.com/watch?v=uvLVwcWHwQM&t=73s&ab_channel=ChernyakaBlog
28. Intervista in italiano con @Thelinguist | Un poliglotta che parla 20 lingue. Retrieved from <http://surl.li/gskrz>
29. La fine del mio stage in l'Oreal | week in my life. Retrieved from <http://surl.li/gskrx>
30. VLOG | ПЕРЕЇЗД ДО ПОЛЬЩІ. Мій університет + room tour. Взято з https://www.youtube.com/watch?v=hBd5V_1BVq8&t=405s&ab_channel=linavo